

Bojno polje uma

Pobijediti bitku u svom umu

JOYCE MEYER

Bojno
polje
uma

Pobijediti bitku u svom umu

 LOGOS*d.o.o.*
DARUVAR, Masarykova 54

2015

Naslov izvornika:

BATTLEFIELD OF THE MIND

By Joyce Meyer

Copyright © 2006 by Joyce Meyer

Copyright © za hrvatsko izdanje: Logos, Daruvar

Urednik: dr. sc. Mario Konecky
Prijevod: Božica Srnec, Damir A. Šite i
Tomislav Vidaković
Lektura: Nada Konecky, prof.
Korektura: Silvija Špičak, prof.
Grafički uredio: Mladen Konecky, mag. inf.

Za nakladnika: Zdravko Konecky, prof. ing.

Izdavač: Logos, Daruvar
Masarykova 54
Daruvar
e-mail: logos-daruvar@bj.t-com.hr
www.logos.hr

Tisak: „Logos“ d.o.o. Daruvar

ISBN-13: 978-953-6639-85-4

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 000917995

POSVETA

Bojno polje uma želim posvetiti svom najstarijem sinu Davidu.

Znam da je tvoja osobnost poprilično slična mojoj i da si i sâm prolazio kroz mnoge poteškoće na području misli. Vidim da ne-
prestanu napreduješ i znam da doživljavaš pobjede koje dolaze
zbog obnove uma.

Volim te, Davide, i ponosim se tobom. Nastavi čvrsto dalje!

SADRŽAJ

Prvi dio: Važnost uma

Uvod	11
1 Um je bojno polje	15
2 Stvar od životne važnosti	29
3 Ne odustaj!	35
4 Malo po malo	43
5 Budi pozitivan	51
6 Duhovi koji vezuju um	65
7 Razmisli o onome o čemu razmišljaš	71

Drugi dio: Stanja uma

Uvod	83
8 Kada je moj um normalan?	89
9 Lutajući um	100
10 Zbunjeni um	107
11 Sumnjičav i nevjeran um	119
12 Nespokojan i zabrinut um	135
13 Osuđujući, kritizerski i sumnjičav um	149
14 Pasivan um	167
15 Kristov um	181

Treći dio: Mentaliteti pustinje

Uvod	207
16 Moja budućnost je određena mojom prošlošću i sadašnjošću.	213
17 Neka netko to učini umjesto mene: ne želim preuzeti odgovornost.	223
18 Molim da mi se sve pojednostavi: ne mogu činiti stvari ako su preteške!	235
19 Ne mogu si pomoći: jednostavno moram prigovarati, tražiti pogreške i žaliti se.	245
20 Nemoj da moram bilo što čekati: ja sve to zaslužujem i to odmah!	257
21 Možda je moje ponašanje pogrešno, ali to nije moja krivica.	269
22 Moj život je tako jadan: žalim sâmog sebe zbog svog bijednog života.	281
23 Ne zaslužujem Božje blagoslove, jer ih nisam dostojan.	289
24 Zašto ne bih bio ljubomoran i zavidan, kad je svima bolje nego meni?	299
25 Bit će kako ja hoću, ili neće biti nikako!	309
Bibliografija	316
O autoru	317

PRVI DIO

VAŽNOST UMA

UVOD

Naše borbeno oružje nije tjelesno [oružje od krvi i mesa]. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda.

[Isto kao što] mi obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv [istinskog] priznanja Boga, i zarobljavamo svaki razum da se pokorava Kristu [Pomazaniku, Mesiji].

2. Korinćanima 10:4-5

Na koji način možemo dovoljno izraziti važnost naših misli kako bismo prenijeli pravo značenje Izreka 23:7: „...**jer on [čovjek] je onakav kako u sebi misli...**“?

Što duže služim Bogu i proučavam Njegovu Riječ, sve više shvaćam važnost misli i riječi. Duh Sveti me gotovo redovito usmjerava da ovim temama posvetim osobitu pažnju.

Već sam rekla, i vjerujem da je to istina, da ćemo dokle god smo na zemlji imati potrebu proučavati područja misli i riječi. Bez obzira koliko mi znali o bilo čemu, uvijek postoji nešto novo za naučiti ili jednostavno trebamo obnoviti već stečena znanja.

Što Izreke 23:7 zaista znače? King James Version kaže: „...**Kako on [čovjek] misli u svom srcu, takav je...**“ Jedan drugi prijevod kaže: „Kako čovjek misli u svom srcu, takav postaje.“

Um je voditelj ili predvodnik svih naših postupaka. Rimljanima 8:5 to jasno potvrđuje: „**Jer oni koji žive po tijelu i koji su upravljani njegovim ne-svetim željama usmjeravaju svoje**

umove tako da teže za onim stvarima koje proslavljaju tijelo, dok oni koji žive po Duhu i koji su upravljani željama Duha upravljaju svoje umove tako da traže one stvari koje proslavljaju [Svetog] Duha.“ (Amplified)

Naši postupci su izravan rezultat naših misli. Ako smo zaokupirani negativnim mislima, živjet ćemo negativnim životom. Ako, s druge strane, obnovimo svoj um prema Božjoj Riječi, mi ćemo, kao što to Rimljanima 12:2 obećava, iskusiti „dobru, ugodnu i savršenu volju Božju“ za naše živote.

Ovu knjigu sam podijelila u tri osnovna dijela. Prvi dio se bavi važnošću naših misli. Želim zauvijek snažno utvrditi u tvom srcu da trebaš početi razmišljati o onome o čemu razmišljaš.

Toliko puno ljudskih problema je ukorijenjeno u njihovim načinima razmišljanja, koji su pravi uzroci problema s kojima se ljudi susreću. Sotona svakome nudi iskrivljeno razmišljanje, ali mi ne moramo prihvatiti njegovu ponudu. Naučimo koji načini razmišljanja su prihvatljivi Duhu Svetom, a koji nisu.

Druga Korinćanima 10:4-5 nam jasno pokazuje da moramo poznavati Božju Riječ dovoljno dobro kako bismo bili u stanju usporediti sadržaj naših misli sa sadržajem Božjih misli. Svaku misao koja se pokušava izdići iznad Božje Riječi moramo srušiti dolje i dovesti u pokornost Isusu Kristu.

Moja je molitva da ti ova knjiga pomogne u tome.

Um je bojno polje. Od životne je važnosti da svoje misli uskladi-mo s Božjima. To je proces koji zahtijeva vrijeme i proučavanje.

Nikad nemoj odustati, jer se mijenjaš malo po malo. Što više svoj um izmijeniš na bolje, to više će se i tvoj život mijenjati na bolje. Kad počneš gledati Božji dobar plan za tebe u svojim mislima, počet ćeš to i živjeti.

POGLAVLJE

1

UM JE BOJNO POLJE

1. POGLAVLJE

UM JE BOJNO POLJE

Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, [borba samo s fizičkim protivnikom] nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika [glavnih duhova] ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim [nadnaravnim] prostorima.

Efežanima 6:12

Iz navedenog biblijskog citata jasno se vidi da se nalazimo u ratu. Pažljivo proučavanje navedenog retka daje nam na znanje da taj rat mi ne vodimo s drugim ljudima, nego s đavlom i njegovim demonima. Naš neprijatelj, sotona, pokušava nas poraziti koristeći se svojom strategijom i obmanom, kroz vješto skovane planove i prijevare.

Đavo je lažljivac. Isus za njega kaže da je „...lažac i otac laži“ (Ivan 8:44). On laže i tebi i meni. Govori nam stvari o nama, drugim ljudima i okolnostima koje jednostavno nisu istina. Ipak, ne kaže nam čistu laž odjednom.

Počinje bombardirajući naš um lukavo smišljenim modelom malih zajedljivih misli, sumnjičavosti, nepovjerenja, strahova, čuđenja, uvjeravanja i različitih teorija. Ide polako i oprezno (za ostvarenje dobro smišljenog plana je potrebno vrijeme). Upamti, on ima strategiju za svoje ratovanje. Dugo nas je proučavao.

On zna što nam se sviđa, a što ne. Zna naše nesigurnosti, slabosti i strahove. Zna što nas najviše tišti. Voljan je uložiti koliko god je potrebno vremena da nas porazi. Jedna od đavoljih jačih strana je strpljenje.

RUŠENJE UTVRDA

Naše borbeno oružje nije tjelesno [oružje od mesa i krvi]. Naprotiv, ono je božanski jako za rušenje utvrda.

[Isto kao što] mi obaramo mudrovanja i svaku oholost koja se diže protiv [istinskog] priznanja Boga, i zarobljujemo svaki razum da se pokorava Kristu [Pomazaniku, Mesiji].

2. Korinćanima 10:4-5

Kroz pažljivu strategiju i vještu obmanu, sotona pokušava izgraditi „utvrde“ u našem umu. Utvrda je neko područje našeg života u kojem smo zarobljeni (kao u zatvoru) zbog načina na koji razmišljamo.

U navedenom tekstu, apostol Pavao nam kaže da mi posjedujemo oružje koje nam je potrebno za nadvladavanje tih đavoljih utvrda. Kasnije ćemo naučiti više o tom oružju. Za sada imajmo na umu da smo uključeni u ratovanje, i to duhovno ratovanje. Peti stih nam jasno otkriva mjesto bojnog polja na kojemu se to ratovanje odvija.

Amplified prijevod tog stiha kaže da trebamo uzeti to oružje i oboriti argumente. Đavo se nadmudruje s nama; nudi određene teorije i uvjeravanja. A sve se to odvija u umu.

Um je bojno polje.

PREGLED SITUACIJE

Dakle, do sada smo utvrdili sljedeće:

1. Nalazimo se u ratu.
2. Naš neprijatelj je sotona.
3. Um je bojno polje.
4. Đavo marljivo radi na izgradnji utvrda u našem umu.
5. Svoj plan đavo ostvaruje uz pomoć različitih strategija i obmana.
6. Đavlu se ne žuri; ne štedi vrijeme kako bi ostvario svoj plan.

Proučimo jasnije njegov plan na sljedećem primjeru.

MARIJINA STRANA

Marija i njen muž Ivan ne žive u sretnom braku. Neprestano se svađaju. Oboje su mrzovoljni, ogorčeni i uvrijeđeni. Imaju dvoje djece na koje utječu problemi u kući. Roditeljski razdor se odražava u njihovom školskom uspjehu i ponašanju. Jedno dijete ima živčanim stresom uzrokovane želučane probleme.

Marija ima problem u tome što ne zna kako prepustiti Ivanu da bude glava kuće. Ona je „šefica“ - želi donositi sve odluke, upravljati novcem i odgajati djecu. Želi raditi kako bi imala „svoj“ novac. Ona je nezavisna, glasna, zahtjevna i zajedljiva.

Sada vjerojatno misliš: „Imam rješenje za nju. Treba upoznati Isusa.“

Ali ona Ga već poznaje! Marija je primila Isusa kao svog Spasitelja prije pet godina - tri godine nakon što su se ona i Ivan vjenčali.

„Misliš da se u Mariji nije dogodila nikakva promjena nakon što je primila Isusa kao Spasitelja?“

Jest, dogodila se promjena. Ona vjeruje da će doći u raj, iako zbog svog lošeg ponašanja neprestano osjeća osudu. Sada ima nadu. Prije nego što je srela Isusa, bila je očajna i beznadna; sada je samo očajna.

Marija zna da ima loš stav. Želi se promijeniti. Bila je na savjetovanju kod dvoje ljudi, a gotovo uvijek se nađe i u redu za molitvu, tražeći pobjedu nad srdžbom, pobunom, nepraštanjem, povrijeđenošću i gorčinom. Zašto nije doživjela veći napredak?

Odgovor se nalazi u Rimljanima 12:2. **„Nemojte se prilagodivati ovomu svijetu [vremenu], [oblikovati se prisvajanjem njegovih vanjskih površnih običaja] ! Naprotiv, preobličavajte se [mijenjajte se] [potpunom] obnovom svoga uma [Njegovim novim idealima i novim stavom] da možete uočavati [sebi dokazati] što je volja Božja: što je dobro, ugodno i savršeno [u Njegovim očima za vas]!“**

Marija u svom umu ima utvrde. One su ondje već godinama. Ona čak niti ne razumije kako su one došle tamo. Zna da ne bi trebala biti buntovna, zajedljiva, ona koja naređuje, i tome slično, ali ne zna što treba učiniti da promjeni svoju narav. Izgleda kao da ona u određenim situacijama jednostavno reagira na nedoličan način zbog toga što nije u stanju kontrolirati svoje postupke.

Marija ne može upravljati svojim postupcima zato što ne može kontrolirati svoje misli. Ne može kontrolirati svoje misli, jer su u njenom umu utvrde koje je davno davno izgradio.

Sotona već od malih nogu počinje svoje prepredene planove i sije zabludu. U slučaju naše Marije, problemi su počeli davno u djetinjstvu.

Kao dijete, Marija je imala iznimno dominantnog oca koji ju je šamarao samo zato što je bio loše volje. Jedan njen pogrešan korak je bio dovoljan da se sav njegov bijes izlije na nju. Godinama je beznadno patila zbog načina na koji se njen otac ophodio prema njoj i njenoj majci. Nije uopće pokazivao nikakvo poštovanje prema svojoj ženi i kćeri. S druge strane, Marijin brat nije mogao pogriješiti. Izgledalo je da on uživa sve povlastice samo zato što je muško.

U dobi od šesnaest godina, Marija je imala mozak koji je sotona godinama ispirao lažima kao što su: „Muškarci stvarno misle da su posebni. Svi su oni jednaki; ne možeš im vjerovati. Oni te žele povrijediti i iskoristiti. Ako si muško, uspio si u životu. Možeš činiti što god želiš. Možeš drugima naređivati, biti šef, ponašati se prema ljudima kako se tebi sviđa i nitko (osobito ne supruge i kćerke) tu ne može ništa promijeniti.“

Kao rezultat svega toga, Marija je u svom umu donijela čvrstu odluku: „Kad se izvučem odavde, nitko me više nikada neće ponižavati!“

Sotona je već pokretao rat na bojnopolju njenog uma. Ponavljanje navedene misli u svojoj glavi ponovo i ponovo, stotinu tisuća puta ili više u razdoblju od deset godina, pa da vidimo hoćeš li biti spremna udati se i postati slatka, podložna i umiljata supruga! Čak i kada bi to nekim čudom željela biti, ne bi znala kako. To je zbrka u kojoj se Marija danas nalazi. Što joj je činiti? Što može učiniti bilo tko od nas u takvoj situaciji?

ORUŽJA RIJEČI

...Ako ustrajete u mojoj nauci [čvrsto se držati mog učenja i po njemu živjeti], uistinu ste moji učenici; upoznat ćete istinu, a istina će vas osloboditi.

Ivan 8:31-32

Ovdje nam Isus govori kako trebamo izvojevati pobjedu nad sotonskim lažima. Moramo primiti u sebe znanje Božje istine, obnoviti svoje umove Njegovom Riječju i tada upotrijebiti oružja koja se spominju u 2. Korinćanima 10:4-5 za rušenje utvrda i svake oholosti koja se podiže protiv spoznaje Boga.

Ova „oružja“ su Riječ primljena kroz propovijedanje, poučavanje, knjige, kazete, seminare i osobno proučavanje Biblije. Moramo „ustrajati“ (kontinuirano) u Riječi, dok to ne postane naše otkrivenje dano po nadahnuću Duha Svetog. Kontinuiranost je važna. U Marku 4:24 Isus kaže: „**...Mjera [razmišljanja i proučavanja] koju dajete [istini koju čujete], bit će mjera [snage i znanja] koja će vam se vratiti...**“ (Amplified). Ponavljam, moramo kontinuirano upotrebljavati oružje Božje Riječi.

Sljedeća dva duhovna oružja koja su nam na raspolaganju su slavljenje i molitva. Slavljenje pobjeđuje đavla brže od bilo koje druge ratne taktike, ali mora biti iskreno i iz srca, a ne samo rad usana ili metoda čiju djelotvornost želimo isprobati. Isto tako, slavljenje i molitva podrazumijevaju korištenje Božje Riječi. Slavimo Boga u skladu s Njegovom Riječi i zbog Njegove dobrote.

Molitva je odnos s Bogom. To je dolaženje i traženje pomoći ili razgovaranje s Bogom o nečemu što nas tišti.

Ako želiš imati učinkovit molitveni život, razvijaj dobar osobni odnos s Ocem. Znaj da te On voli, da je pun milosti i da će ti

pomoći. Upoznaj Isusa. On je tvoj Prijatelj. Umro je za tebe. Upoznaj Duha Svetog. On je neprestano uz tebe kao tvoj Pomoćnik. Dopusti Mu da ti pomogne.

Nauči kako ispuniti svoje molitve Božjom Riječju. Njegova Riječ i naše potrebe su temelj na kojemu Mu dolazimo.

Dakle, naše naoružanje je Riječ upotrijebljena na razne načine. Kako nam to i Pavao kaže u 2. Korinćanima, naše oružje nije tjelesno, nego duhovno. Potrebno nam je duhovno naoružanje zato što se borimo s duhovnim poglavarstvima, pa čak i samim đavlom. Čak je i Isus koristio Riječ kao oružje kako bi porazio đavla u pustinji (Luka 4:1-13). Svaki put kad Mu je đavo lagao, Isus je odgovorio sa „Pisano je...“ i citirao mu Riječ.

Kako Marija bude učila upotrebljavati svoje oružje, početak će rušiti utvrde izgrađene u njenim mislima. Upoznat će istinu koja će je osloboditi. Vidjet će da nisu svi muškarci kao njen zemaljski otac. Neki jesu, ali ne svi! Njen suprug Ivan svakako nije. On je jako voli.

IVANOVA STRANA

Druga strana priče bavi se Ivanom. On također ima probleme koji samo pospješuju situaciju s kojom se on i Marija susreću u svom braku, domu i obitelji.

Ivan bi trebao zauzeti svoj položaj glave obitelji. Bog je odredio da on bude svećenik u svome domu. Ivan je također nanovorođeni vjernik i zna kako treba izgledati ispravan poredak u obiteljskom životu. Zna da ne bi smio dopustiti svojoj supruzi da upravlja domaćinstvom, financijama, djecom i njime samim. Sve to zna,

ali ipak ništa ne poduzima po tom pitanju, osim što se osjeća poraženim i povlači pred svoj televizor i bavljenje sportom.

Ivan se skriva od svojih obveza zato što ne podnosi sukobljavanje (konfrontaciju). On je zagovornik pasivnog pristupa i smatra: „Pa, ako samo prepustim sve slučaju, možda će se situacija sama od sebe riješiti.“ Još jedan od načina na koji se izvlači od svega je popularna rečenica: „Molit ću za rješenje.“ Naravno, molitva je dobra stvar, ali ne kao izgovor za izbjegavanje svojih obaveza.

Dopusti mi da pojasnim što želim reći kad kažem da Ivan mora zauzeti svoju Bogomdanu poziciju u obitelji. Ne mislim da bi trebao izigravati nekog „mačo“ muškarca, koji naduto govori o svom autoritetu. Efežanima 5:25 nas uči da muž treba voljeti svoju ženu kao što je Krist volio Crkvu. Ivan mora preuzeti odgovornost, a uz odgovornost dolazi i autoritet. On mora biti čvrst sa svojom ženom - pun ljubavi, ali i čvrst. On bi trebao uvjeriti Mariju da, iako je bila povrijeđena dok je još bila dijete, da će, dok se bude prepuštala Bogu, vjerujući Mu, narasti u pouzdanju da nisu svi muškarci onakvi kakav je bio njen otac.

Ivan bi trebao učiniti puno toga, ali, poput Marije, i on ima u svom umu stavove koji otvaraju vrata đavlu, dozvoljavajući mu da ga drži u ropstvu. Bitka se odvija i u Ivanovom umu. Poput Marije, i on je bio zlostavljan u djetinjstvu. Njegova dominantna majka je imala oštar jezik i često bi mu govorila uvredljive riječi, poput: „Ivane, pravi si klipan. Nikada ništa neće biti od tebe.“

Ivan se mnogo trudio ugoditi svojoj majci zbog toga što je vapijao za njenim priznanjem (kako to sva djeca čine), no, što se više trudio, više je i grešaka učinio. Navikao je biti nespretn, pa mu je majka cijelo vrijeme ponavljala kakav je „šeprtlja“. Naravno, stvari bi mu ispadale iz ruke zbog toga što se toliko trudio da joj udovolji da je postajao sve nervozniji.

Isto tako, iskusio je odbačenost i od djece s kojom se htio družiti. Ovakva iskustva nisu strana gotovo nikome od nas, ali su za Ivana bila jako razarajuća, jer se već osjećao odbačen od svoje majke.

Kad je krenuo u srednju školu, jedna djevojka, koja mu se jako sviđala, odbila ga je zbog jednog drugog dečka. Za vrijeme svih ovih situacija u Ivanovu životu i đavo je radio na njemu. Godinama je gradio utvrde u njegovom umu, tako da on nije imao hrabrosti biti bilo što drugo do tih, sramežljiv i povučen.

Ivan je tip povučene osobe koja jednostavno odlučuje „ne stvarati valove“. Godinama se u njemu ponavljala jedna te ista matrica, nešto poput: „Uopće nema smisla reći drugima što misliš; ionako nitko neće slušati. Ako želiš da te ljudi prihvate, samo se trebaš usuglasiti s onim što oni žele.“

Kad je nekoliko puta pokušao zauzeti svoj stav po pitanju nečega, činilo se da uvijek na kraju gubi, tako da je na kraju zaključio da sukobljavanje (konfrontacija) nije vrijedno truda.

„Ionako ću na kraju izgubiti“, razmišljao je, „pa, zašto onda uopće i započinjati nešto?“

ŠTO JE ODGOVOR?

Na meni je Duh Gospodnji, jer me pomazao [Pomazanika, Mesiju]. Poslao me da donesem Radosnu vijest [Evangelje] siromasima, da navijestim oslobođenje zarobljenicima i vraćanje vida slijepcima, da oslobodim potlačene [podjarmljene, ranjene, skršene i slomljene pod nevoljama], da proglasim godinu milosti Gospodnje.

Luka 4:18-19

Imajući na umu konfliktne probleme s kojima se suočavaju Ivan i Marija, nije teško zamisliti kakva je situacija u njihovom domu. Sjeti se, rekla sam da je ondje puno svađe. Svađa ne znači uvijek „otvorenu paljbu“. Često će se ona pojaviti kao „podzemna žila srdžbe“ za koju svatko zna da je prisutna, ali se njome nitko ne bavi. Atmosfera u njihovom domu je užasna i đavo uživa u njoj!

Što će se dogoditi Ivanu, Mariji i njihovoj djeci? Hoće li uspjeti? Oni su kršćani - bila bi velika sramota da im se brak raspadne i obitelj uruši. Zapravo, odgovor na to pitanje ovisi o njima samima. Ivan 8:31-32 je ključni citat za njihove odluke. Ako nastave kontinuirano proučavati Božju Riječ, upoznat će istinu, a djelovanje u skladu s istinom će ih osloboditi. Ali, na njima je da se suoče s istinom o sebi i svojoj prošlosti, dok im je Bog bude otkrivao.

Istina se uvijek otkriva kroz Riječ, ali, nažalost, ljudi je vrlo često ne prihvaćaju. Suočavanje s našim greškama i bavljenje s njima je bolan proces. Općenito govoreći, ljudi opravdavaju nedolične postupke. Dozvoljavaju svojoj prošlosti i odgoju da negativno utječu na ostatak njihovog života.

Naša prošlost može objasniti zašto patimo, ali je nikako ne smijemo koristiti kao izgovor da ostanemo u ropstvu.

Nitko nema ispriku, jer je Isus uvijek spreman ispuniti svoje obećanje o oslobađanju zarobljenih. On će nas dovesti do pobjede u svakom području našeg života ako smo mi voljni proći kroz sve to s Njime.

IZLAZ

Nikakva kušnja [nikakav test s obzirom na privlačnost grijeha, bez obzira odakle dolazi i kamo vodi] veća od ljudske snage nije vas zadesila [odnosno, nika-

kva kušnja ili test koji bi bio iznad ljudskog otpora i koji nije prikladan ili ne pripada ljudskom iskustvu i da ga čovjek ne bi mogao podnijeti]. Bog je vjieran [svojoj Riječi svojoj sućutnoj naravi] i neće dopustiti da budete kušani preko vaših snaga, nego će vam zajedno s kušnjom [uvijek] dati sretan ishod [sredstvo za bijeg na sigurno], da je možete podnijeti.

1. Korinćanima 10:13

Nadam se da si iz navedenog primjera vidio na koji način sotona upotrebljava naše okolnosti kako bi izgradio utvrde u našim životima - kako vodi rat na bojnopolju uma. Ali, hvala Bogu, mi imamo oružje za obaranje takvih utvrda! Bog nas nije zanemario niti ostavio bespomoćne. Prva Korinćanima 10:13 nam obećava da Bog neće dopustiti da budemo kušani iznad naših snaga, nego će uz svaku kušnju osigurati rješenje i izlaz.

Svatko od nas može biti Marija ili Ivan. Sigurna sam da se većina nas može poistovjetiti s nekim iz spomenutog scenarija. Njihovi problemi su unutrašnji - u njihovim mislima i stavovima. Njihovo izvanjsko ponašanje je samo posljedica njihovog unutrašnjeg života. Sotona vrlo dobro zna da ako može upravljati našim mislima, može upravljati i našim postupcima.

Možda i ti imaš neke utvrde u svom životu koje trebaju biti srušene. Dopusti mi da te ohrabrim riječima: „Bog je na tvojoj strani!“ Ti se nalaziš u ratu, a tvoj um je bojnopolje. Ali, radosna je vijest da se Bog bori na tvojoj strani!